

Danskeren

ET NYHEDS- OG OPBYGGELSES- BLAD FOR DET DANSKE FOLK I AMERIKA, udgivet af Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska.

„Danskere“ udgaa Onsdag i hver Uge. Pris pr. Aargang: De Forenede Stater \$1.50, Udlandet \$2.00. Bladet betales i Forskud.

Bestilling, Betaling, Adresseforandring etc. med Undtagelse af Bidrag til Bladets Indhold adresseres DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebraska.

Alle Bidrag til Bladets Indhold — Korrespondancer, Afhandlinger og andre Artikler — sendes til dets Redaktør: A. M. ANDERSEN, Blair, Nebr.

Entered at Blair Post office as second class matter.

Advertising rates made known upon application.

I Tilfælde af, Bladet ikke modtages regelmæssigt, bedes man hælde til det sædvanlige Postkontor. Skulde dette ikke hjælpe, bedes man henvende sig til „Danskere“'s Kontor.

Naar Læserne henvender sig til Folk, som averterer i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at faa Oplysning om det averterede, bedes de altid om-tale, at de saa Avertissementet i dette Blad. Det vil være til gensidig Støtte.

Regeringen reviderer Svæde-Food-administrator Gurdon W. Battles i Nebraska som notificeret 22 Nebraska Farmere, at derjom de ikke straks bringer deres Svæde paa Marked, saa vil Retvisning blive bragt i Anvendelse. Han har færdig ordret Retvisning af 8,500 Bushels Svæde, som to Farmere i Taylor County laa inde med. Disse rapporter at have sagt, at derjom Regeringen ønskede deres Svæde, saa kunde de komme og faa den. Rege- ringen kom efter den.

Paa Vagt imod Ulojalitet. General-Advoataten i Washington har instrueret alle United States Advo- kater til straks at gøre ham opmærk- som paa alle naturaliserede Borgere, af tyff eller anden Afstamning, som har 1 1/2 faadan Ulojalitet imod U. S., at det vil retfærdiggøre Sags- anlæg imod dem for at denaturale- re dem. I ethvert faadant Tilfælde er Distriktsadvokaterne instruerede om at tilsebringende Sagsan- læg som Grundlag for Forfø- lelse. — Der nævnes saa et Tilfælde i New Jersey og to i Washing- ton hvor Borgere af tyff Stamme er bleven frataget deres Borgerska- pper.

Nationalt Sørgetegn. Det nation- ale Forbørs Kvindekomitee har under sit Maanedsmøde i Washington forrige Uge anbefalet, og Præsident Wilson har under 22. Maj i Brev til Dr. Anna Howard Shaw som komiteens Repræsenterant bifaldt, at der om venstre Arm som Substitut for hithil brugte Sørgetegn bæres et tre Tommer bredt sort Bånd med en gulden Stjerne for enhver af Familien, der er død i Tjenesten. Præsidenten figer i sit Brev til Dr. Shaw: „Jeg haaber og tror, at tænksomme Menneffer alle Begjæ- rer bifalde denne Handling, og jeg haaber, De vil være saa venlig at of- fentliggøre komiteens Henstilling med den Bemærkning, at den har mit hjertelig Endossement.

National Lutheran Commission for Soldiers and Sailors Welfare har begyndt Udgivelsen af et halv- maanedligt Blad. Vi har modtaget første Nr. af Bladet. Af Indholdet skal vi nævne: En Liste med Adres- se til alle lutheriske „Chaplains“ og „Camp Pastors“ i Hæren og Flaaden. Prisen for Bladet er 25 Cts. om Måned, og ved at holde det vil alle interesserede stadig kunne have Adresse til de Præster, som deres Børn eller Slægtninge muligvis kan komme i Berøring med. Der gives ogsaa Oversigt over Resultatet af Kampagnen for den store Penge- indsamling. Der blev subscriberet \$1,318,439.68, og til 1. Maj var der indkommen kontant \$695,346.08, altsaa noget over Halvdelen af den lovede Sum. North Dakota nyder fremdeles Hæren af at være den eneste Stat, der gav over tre Gan- ge, hvad der var den foreslaaet (\$62,382.45 mod \$17,200.00) og til 1. Maj havde den indbetalt

\$52,605.37. Minnesota gav \$258,334.89 mod en Ligning af \$89,300.00. Pennsylvania er Landets stær- keste lutheriske Stat. Den var paa- lignet \$158,000.00 og gav \$234,478.85. Men Lutheranerne i Min- nesota har tilfammen bidraget me- re end Lutheranerne i nogen anden Stat.

Minnesota Commission of Pub- lic Safety er ifl. „Lutheraneren“ ud- rustet med lovgivende Myndighed. De Raad eller Ordre, som Kom- missionen udsteder, har Lovs Kraft. Den sidste Ordre, som Kommissio- nen gav, blev indaanket for Retterne af en Mand, som fandt sig brøsthol- det ved den. Han paafod, at den Lov, hvorved Kommissionen blev op- rettet, er grundlovsstridig, og at Kommissionens Raadud der- for var magtesløst. Men Lovens Grundlovsmaessighed blev op- retholdt af Retten. Denne Dom er ikke bleven appelleret og gælder saaledes som gyldig Fortolkning af Lo- ven. Kommissionen har nu udstedt en Ordre (Nr. 33), som faafættret Straf for Krænkelser af dens Raad- bud. Denne Ordre lyder saaledes: „Enhver Person, der frakter el- ler nægter eller undlader at adlyde nogen Ordre af Minnesota Com- mission of Public Safety, som er eller maatte blive udstedt, og som ikke specielt faafættet nogen anden Straf, skal anses skyldig i Lovover- trædelse (misdemeanor) og skal strafes med Fængsel i County Fængsel- let for ikke mere end tre Maaned- ge, eller med en Bult, som ikke over- stiger \$100.

Pittsburgh Chronicle Telegraph af 3. Maj klagede i en Redaktions- artikel over Nebrasas Ulojalitet og saade bl. a. at 173 Banker i Staten ikke havde taget en Dollars Værd af Liberty Bonds, at mange Stoler sluttede Sessionen med at sange „Deutschland über Alles“ og „Die Wacht am Rhein“ var bedre kendt end „Star Spangled Banner“, og paa sine Steder fik amerikanske Børn Bænk for at tale Engelsk paa Legepladsen. Denne Beskyldning har Omaha Chamber of Commerce ved Arthur Thomas, Mgr. Bureau of Publicity, under 20. Maj grundig- gendrevet i et Circular, som er om- sendt til Præsiden. — Alle Nebrasas 1104 Banker paa 1 nær har judi- ceret til Liberty Bonds, og denne en- Vant drives af Formanden for en War Savings Stamps Komitee, som han særlig har arbejdet for. Saa af War Saving Stamps. — Der- snges ikke Lyff uden i „Parochial“ Stoler, som udgør mindre end 4 pct. af Stolerne i Staten, og kun i een af de tyffte Stoler kan det bevises, at Læreren har banket Ver- gene, naar de talte Engelsk paa Le- gepladsen. — Mtsaa et nyt Bevis for, at der kan laves en Elefant af en Nøg.

I samme Forbindelse kan pasjen- de meddeles, at lokale Nebraskanere har subscriberet \$102,866.350 — \$85.14 per capita — til tredje Li- berty Loan, hvad der repræsenterer en Overubskription af 58 pct. ifl. Statsformand Thos. C. Brynes Meddelelse.

Jyenden, vi kæmper imod.

Hvor gerne ønskede Læserne ikke Lys over Situationen paa Krigs- fronten! Og hvor gerne ønskede vi ikke at være i Stand til at spæde Lys over tilstanden! Men hvem er i Stand dertil?

Det er Lørdag Morgen, og det er ikke uden Engstelse, vi lægger Mærke til Mf. Press' Meddelelse fra Fronten. Men saa læser vi følgende redaktionelle Udtalelse i „World Herald“, som vi føler os tilfandt til at meddele i Oversæt- telse: Med Lyfterne i en frugtelig Di- fensiv, kæmpende deres Vej frem til Marnefloden, kastes der en Strøm af Lys over, hvad Lloyd George i sin Edinburg-Tale for to Uger til- forinden sagde: „Jeg er just kommen til- bage fra Frankrig. Jeg har besøgt nogle af Generalerne, og de fortalte mig, hvorledes Lyfterne nu i Stil- hed under en Sky af Hæmmelighed forbereder maatte Krigens største Slag.“

Ja, det har for Tiden mere at betyde, at vi er juldt ud med og villige til at ofre, virke og tjene for den store Kampes Gennemførelse til Sejr, end at vi har Klarhed over Situationen. Og lad os saa ikke glemme, medens vi helliger Sagen vor Tjeneste med hvad vi er og har, at bede Gud om at give den retfærdige Sag Sejr.

Og nu er det muligt at forstaa, at det var en Appel, der kom fra Hjertet, og ikke blot et klogt Anbe- rten et politisk Angreb, naar han tilføjede:

„De bad mig om en vis Hjælp. Jeg har bragt med mig hjem en Vifte over Ting, de ønsker gjort. Jeg ønsker at tage mig af dem, og jeg beder for vor fælles Sags Skyld, hvis Skæbne hænger i Balancen nu i de næste faa Uger — jeg beder, jeg anraaber om, at der maa blive en Ende paa denne „Sniping“ (Men- ings af dette Ord i denne For- bindelse er vist at skyde fra Vag- tild paa en politisk Modstander.)

Det sidste tyffe Slag leder „New York Times“ til at gøre denne Be- mærkning: „Den tyffe Hærs Magt som en Kampmasse er saa stor som nogen Sæde eller større, og den kan endnu tage Offensiven imod fire Stormagters forenede Kræfter, ikke at tale om sytten maa.“

Hjenden, vi kæmper imod er saa frugtelig, som han er affkkelig. Efter henvendte fire Aars voldsom Krig med dens stadige Krav er hans Styrke lidværende. Han holder fremde- les Initiativer og kæmper lig et anstændigt Dyr med vanvittigt Mafri. Han har kastet alle Sammeligheds- og Samvittigheds Hensyn til Side. Han slaar efter Kvinder og Børn, efter Krøblinger og Sog- plejerfæf med samme Bidskab, som han udøver imod bevidne Mænd. Han har opviglet alt Haab eller For- ventning om Fred ved Underhand- ling, fordi han ved, at med en fal- leret Verommelise kan han ikke ind- gaa nogen Forpligtelse, som en for- nuttig Mand, der har en Familie at befæfte, vil tage imod. Ved sin egen Synd er han tvunget til at kæmpe paa Liv og Død uden Tanke om Kompromis. Han maa sejre el- ler gaa til.

Det er den Slags Krig, det er den Slags Hjende, vi er oppe imod. Det er selveste Armageddon. Præsident Wilson viste, hvor vel han forstod Hæren, og hvad vor Op- gave var, da han spurgte: „Hvorfor begrænse Hæren til 5,000,000 Mand?“

For et Aar siden mente mange af os, at United States, at vi kom ind paa Krigens sidste Stadi, og at det varre var ovre. 3 Dag ved vi bedre. Og det er fordi, vi ved bedre, at hele det amerikanske Folk, der er sammensjætt til en Enhed, hen- givent, ikke hange, uovervindelig, vil se den Kamp til Ende. Vi er saa sikre paa, at vi vil vinde, som vi er visse paa, at vi intet Ofør vil være for at fortjene Sejren. The Springfield Republican tegner følgende Billede af den kæmpende Republik, sandt som det er in- drettede:

„Hvorfor kommer det, at Folk i dette Land er opvakt i Dag, som vi af denne Generation ikke har set dem før, og paa en Maade, som de ældre Folk anerkender som lignende Uopafthængen i Nordstaterne, da Sta- ternes Union trueedes? Enhver kan svare paa dette Spørgsmaal. Det er fordi en anden og større Udforing af lige Vigtighed som vor Borgers- konflikt er kommen, og det en, der naar ned i vore Sjæle. Den tyffe Trusel mod vor Regeringsystem, vor nationale Uafhængighed og Eksi- stens er et Hjerteangstende, som omfatter alt, hvad vi har som Land og som Mænd og Kvinder. Ingen kan tvivle om, at det formede Frem- sidd mod de Allierede i Frankrig er et Skald, der faar Hjerterne til at slaa hurtigere i hele Nationen.

Dette er vor Kamp og vor Hæ- re, og det maa blive vor Sejr. I den er vore Sønnen, vore Mænd og vore Brodre, der er med ved Fronten eller er paa Vej dertil. Hvor alle materielle Ting, ethvert Vævst, vi engang frugtede for, alle Besyrringer og Tanter om andre Ting, der engang bevarerede vort Sind, nu vi- ger Bladjen. Amerikas aandelige Liv er beslaaglagt og ivrig for at virke og tjene.“

Ja, det har for Tiden mere at betyde, at vi er juldt ud med og villige til at ofre, virke og tjene for den store Kampes Gennemførelse til Sejr, end at vi har Klarhed over Situationen. Og lad os saa ikke glemme, medens vi helliger Sagen vor Tjeneste med hvad vi er og har, at bede Gud om at give den retfærdige Sag Sejr.

Ja, det har for Tiden mere at betyde, at vi er juldt ud med og villige til at ofre, virke og tjene for den store Kampes Gennemførelse til Sejr, end at vi har Klarhed over Situationen. Og lad os saa ikke glemme, medens vi helliger Sagen vor Tjeneste med hvad vi er og har, at bede Gud om at give den retfærdige Sag Sejr.

Sprogagen i Iowa.

I „Omaha Bee“ af i Lørdags læstes følgende: Des Moines, 31. Maj. „Det glæder mig at kunne be- rette, at de fleste Folk i Staten nu begynder at indse, at Engelsk er det rigtige Sprog for dette Land, og at hverken den føderale eller Statens Konstitution garanterer dem Retten til at tale eller bede i noget andet Sprog.“ sagde Guvernør Harding, idet han Dags Middag talte til Medlemmer af Handelskammeret. „Jeg fortæller ogsaa dem, der insi- sterer paa at ville bede i noget andet Sprog, at de spilder deres Tid, for den gode Herre her oven over ligger nu efter Lyden af Engelsk,“ tilføjede han.

Nævnte Blad af samme Dato meddeler fra Cedar Falls: „Trit- tees af de danske Kirker i Cedar Falls, Waterloo og Fredsville vo- terede i Dag (31. Maj) at luffe deres Kirke paa Søndag i loyal Hen- hold til Guvernør Hardings Pro- klamation, at sin engelsk Sprog maa benyttes i Iowa. Mange af de gamle Menighedslemmer forstaa ikke Engelsk.“

„Dannevirke,“ der jo udgives i Cedar Falls, behandler Guvernørens Proklamation i en Redaktionsarti- kel af over tre Spalters Længde.

Med „ved ikke, hvilken Stilling Medlemmerne af de danske Menig- heder vil tage med Hensyn til Gu- vernørens Proklamation, men tror at turde sig, at de vil tage roligt og befindigt paa Sagen, at de i al- le Tilfælde vil være lovlidige, men at de ogsaa vil gøre Krav paa alle de for dem dyrebare Rettigheder, som Konstitutionen og Lovgivningen hjemler dem som lokale Borgere.“

Videre skriver „Dann.“s Red. med særlig Hensyn paa indvandrede Dan- ske fra Sønderjylland:

„At de nu pludselig helt skulde berøves Brugen af deres Moders- maal i Kirke og Skole, ja det for- staaer de ikke; saa vidt gif selv Preus- serne ikke under deres Voldsregimen- te.“

Heller ikke vi forstaa den plud- selige Berøvelse af Modersmaalets Brug i Kirke og Skole; men vi vil tage bestemt Afstand fra Sammen- ligningen med Preusser-Regimentet i Sønderjylland.

Man maa her tage i Betragtning 1) at det er under ekstraordi- nære Omstændigheder, Iowas Gu- vernør har udstedt sin Proklama- tion, 2) at Sønderjyderne boede samlede paa gammelt dansk Land omrædede, vi bor her spredte blandt Amerikanere paa ameri- kansk Grund, 3) Sønderjyderne var ved Voldsmaat tvungne ind un- der fremmed Herredømme, vi er her i Landet efter frit Valg, og 4) Sønderjyderne havde i Begyndelsen Met til at haabe, at de skulde komme tilbage til Danmark ifl. Pa- tragraf 5 i Prag-Freden, vi har al- drig drømt om at komme under dansk Herredømme her i Amerika, men har derimod af eget Valg Ogt om amerikansk Borgerskab, af- søvrigt af Forpligtelse mod den dan- ske Regering og Sværet United States' Regeringen Skuldsat og Tro- kst.

Hvorledes det forholder sig med vort Samfunds Menigheders For- hold gennem hele Staten Iowa til Guvernørens Proklamation, det har vi ikke Rede paa, men omkring en halo Snees af vore Præster i Sta- ten har frevet til Husf her om engelsk selskelig Litteratur, saa det jo ræder paa, at de vil begynde Guds- tjenesterne paa Engelsk. Blandt de nævnte Præster er vort Samfunds Formand.

For øvrigt kan meddeles fra paa- lidelig Kilde (som vi for Fjeblikket ikke har Adgang til), at flere Dan- ske i Iowa har givet skarpe Indlæg i ledende engelske Blade imod det Standpunkt, Guvernør Harding i sin Proklamation har taget i Sprog- sagen.

Vi skal slet ikke indlade os paa Spørgsmaalet om Proklamationens Grundlovsmaessighed eller paa, hvor- vidt den Religionsfrihed, som Lan- dets Konstitution hjemler alle dan- ske Borgere, ogsaa omfatter Frihed til at føre den offentlige Gudsdyrke- lse i et hvilket som helst Sprog. At modfide Guvernør Harding i sa- mmenende vilde kræve et indgaaende Studium.

Men — enhver kan se, at det, ef-

ter at vi hidtil overalt i Landet har nydt fuldstændig Frihed i saa Hens- seende, virker næsten lamslaende lige med eet Slag — ikke engang gennem Lovgivning, men simpelthen ved et Magtbud — at skulle fratages denne Frihed, uden at det er paavist, at den er bleven misbragt. Det er noget unaturligt, der fordres, og derfor er det urime- ligt. Kendskab til et andet Sprog kan ikke træffes frem; de gamle, der ikke kan Engelsk, lærer det ikke gennem en Proklamation.

Men, det er baade rigtigst og flo- gest at bøj sig for Proklamationen og saa faa Mænd med Dugtighed til at underfuge Forholdet og ikke foretage sig noget i modfat Retning, for man er klar over, om det kan gøres paa lovhjemlet Grund.

Har vi Ytringsfrihed?

Det er en almindelig parlamen- tarisk Regel, at saa længe et For- slog ikke er gaet til Afstemning, har man Frihed til at udtale sig om det; det er det, man almindelig forstaaer ved Ytringsfrihed.

Jeg vilde derfor gerne frem- komme med et Par Bemærkninger i Anledning af Past. Kildsigs For- slag i Danfferen Nr. 20, om at standse offentlig Forhandling i Spørgsmaalet om Sammenslutning. At Past. Kildsig mener det vel med sit Forslag, og at Med. mente det lige saa vel, naar den strafs underfattede Forslaget, er der vist ingen der nærer Tvivl om.

Men det er jo ikke desto min- dre en uomtvistelig Kendsgerning, at selv velmenende Folk ogsaa kan tage fejl.

Der er mange med mig, som tror, at det vilde være høst ubel- digt, om Drøftelsen af Spørgs- maalet om Sammenslutning bliver standst i vort Samfunds Blade paa dette Tidspunkt.

Thi det kan jo da aldrig være Meningen, at man tænker sig, at nogle faa (3) Mænd fra hvert Samfund skulde kunne tale paa det hele Samfunds eller i det mindste paa Majoritetens Begjæ i denne saa vigtige Sag.

Det kan sikkert heller ikke være Meningen, at man tænker sig den- ne for vort Samfunds Fremtid saa vigtige og betydningsfulde Sag af- gjort, uden at alle Menigheder faar Vælgelighed til at tage Stilling til den gennem Stemmeafgivning.

Skal der blive Sammenslutning, lad den dog saa endelig ske paa et faadant Grundlag, at man kan have rimeligt Haab om, at den vil holde og blive til Betsignelse.

En Præst udtalte forleden i An- ledning af Kildsigs Forslag, at det bedst, at man vilde lade Præsterne afgøre Sagen uden Menighedens Medvirkning. Men naagt han var stemt for Sammenslutning, sandt han denne Fremgangsmaade uhel- digt.

Vi sender alle Kong Frederik den Svendens Ord: „Folkets stær- kighed min Styrke.“ Og vi ved og- saa, at Præsident Wilson ikke, selv om han blev tilfandt nok saa me- get dertil, udstedte nogen Krigsre- klaring, før han vidste, at han had- de hele Nationen bag sig! og der er ingen Tvivl om, at han heri handlede klogt.

Vort Samfunds Ledelse havde sikkert handlet lige saa klogt, had- de den brugt en lignende Frem- gangsmaade og søgt bl. a. gennem en grundig Forhandling i vort Samfunds Blade at se, om der var Jordbund for Sammenslutning, ja om der overhovedet er Stemming for at tage Sagen frem.

Det er jo dog høst og fremmest Menighedernes, Sammenslutningen gælder, og det er ogsaa dem, det høst og fremmest vil gaa ud over, om den efter at have fundet Sted paa ny gaar i Stykker.

Det er derfor, det er faldet man- ge tungt for Brøstet, at der frem- fattedes Forslag om at luffe af vor Ytringsfriheden, da man jo dog ikke vel kan tro, det er Meningen at udelukke Lægmand fra Deltagelse i Drøftelset.

Man skulde snarere tro, det maatte være Ledelsens og ogsaa Med- s'nske, at langt flere vilde udtale sig i denne Sag, at den kunde føte- liggende klar og grundigt beløst fra alle Sider, førend man skriver til Handlung.

Jeg vil derfor foreslaa, at man tager Spørgsmaalet frem til Drøf- telse ogsaa i Bladene i saa vidt Omfang som mulig.

Otto Sørensen, Selma, Calif., den 26. Maj, 1918.

En orienterende Bemærkning. Nu har vi Besigt i Hænde for, hvil- ken Rolle Misforstaaelse eller Man- gel paa Forstaaelse kan spille.

Det var naturligvis langtfra Pa- stors Kildsigs Mening med sit For- slag at sætte Skranke for Ytrings- friheden, i hvert Fald var det langtfra min Mening med at un- derfattede det.

Man lægge blot Mærke til, at vort Forslag, slet ikke gaar ud paa a Sammenslutning, men bare paa noget rent fore- løbigt, paa at vælge Komiteer til at forberede Sagen.

Jeg har jo sagt det tydeligt, at jeg ved ikke, om jeg er inde for Sammenslutning. Det vil jeg ikke opgøre mig nogen Mening om, før jeg faar en klar Forstaaelse af, paa hvilken Grund Den danske Kirke vil møde os.

Men da Tanken om en mulig Sammenslutning er kommen frem — og kommen frem fra Den d. Kirkes Side — saa synes jeg, vi bør vise os villige til at tale or- dentlig sammen om Sagen — ikke til at gaa paa Afford, som Mr. S. V. Hansen vil give Forhandlings- venligheds Udveende af.

Ved at forhandle Sagen i Bla- dene nu, uden mindste Be- greb om, paa hvilket Grund- lag vi kan mødes, det anser jeg for spilt Ueffelighed; man „taler op ad Bæge og ned ad Støl- per“ og kommer ingen Klarhed til.

Udover der derimod valgt Komiteer til at forberede Sagen, saa naar de rapporterer, enten at der intet er at gøre, da man ikke kan mødes paa et antageligt doktrinært Grundlag, eller man er bleven enig om at foreslaa Sammenslutning paa et defineret Grundlag, da — i sidste Tilfælde — er Tiden inde for Drøftelse og Ytringsfrihed.

Saa vidt jeg forstaaer, ser Past. Kildsig og jeg ikke Tanken om Sammenslutning nær saa langt frem- fredden, som de gør, der raaber paa Ytringsfrihed.

Vi ønsker blot, at der ikke skal gøres en hel Del tom Vægt af Sagen, men at der skal toges fat paa den paa en værdig Maade, saa der kan være Udbytt til, at der ingen Sammenslutning sker, uden der er Grund dertil, og uden at der kan næres grundet Haab om, at den kan blive varig.

Det er vist saa langt fra vor Tanke som nogens, at der skulde ske Sammenslutning, før Menighe- derne har haft fuld Vælgelighed til at udtale sig derom. A. M. A.

Adresseforandring.

Past. Theo. M. Hansen, før 1015 Boyntz Ave., Manhattan, Kas., nu 820 Colorado Str., Manhattan, Kas.

Til trængende teolog. Studenter.

Tidligere kvitteret for \$395.61. Staplehurst, Nebr., L. Betsied og Suftra \$2.50. Racine, Wis., C. M., Emaus Ngh., \$1.50. Mub- bon, Ia., J. J. Hemmingen, Eben- ezer Ngh., \$2.00. Mercer, N. D., Hans J. Wille \$1.50. Thornton, Ia., Søren Raaborg \$2. — ialt \$405.11.

Hjertelig Tak! P. S. Vig.

Land til Sale i Dane Valley, og Omega.

M. H. S. Nearboof er Gennem- snits Aalen i Montana med de bedste i de Forenede Stater. Land kan endnu købes her temmelig billigt og paa lette Vilkaar. Nær Kirke og Skole og Station. Derfor De tan- ker paa at forandre Opholdssted, saa kom og besøg os og se hvad vi har at byde paa. Kom og se med egne Øjne Aalen medens den staa- r paa Marken.

Undertegnede er udbaldt af Me- nigheden til at være Folk behjel- pelig med at købe gode Pladfer. Skriv for nærmere Oplysning.

Ole P. Olsen eller N. P. Jensen, McCabe, Montana.